

Kokoelma otteita Bahá'u'lláhin, Bábin ja 'Abdu'l-Bahán kirjoituksista sekä Shoghi Effendin ja Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjeistä.

Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston tutkimusosaston laatima kokoelma

Helmikuu 2019

Rukouksen voima

- 1 Rukoilen Sinua - - - tekemään rukouksestani tulen, joka polttaa pois Sinun kauneudestasi minut erottaneet verhot, ja valon, joka johdattaa minut Sinun läsnäolosi valtamerelle.

(Bahá'u'lláh, *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh* (Bahá'í Publishing Trust, 2008), CLXXXIII)

- 2 Joka ainut Jumalan suusta lähtevä sana on täynnä voimaa, joka voi valaa uuden elämän jokaiseen ihmisruumiiseen, jos lienette niitä, jotka käsittävät tämän totuuden.

(*Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, 74)

- 3 Viritä, oi palvelija, saamasi Jumalan säkeet, niin kuin häntä lähelle vetäytyneet ovat ne virittäneet, jotta sävelmäsi suloisuus sytyttäisi sielusi ja kiehtoisikaikkein ihmisten sydämiä. Ken huoneensa yksinäisyydessä lausuu Jumalan ilmoittamia säkeitä, hänen suunsa lausumien sanojen suloista tuoksua tulevat Kaikkivaltiaan kylvön enkelit laajalti levittämään ja saattamaan jokaisen vanhurskaan sydämen sykkimään. Vaikka hän ensin olisikin sen tehosta tietämätön, niin kuitenkin hänelle suodun armon voima on ennenkin tai myöhemmin hänen sieluunsa vaikuttava. Näin on Jumalan ilmoituksen salaisuudet säädetty hänen tahdostansa, joka on voiman ja viisauden alkulähde.

(*Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, 136)

- 4 Jos halajat ikuista elämää, hengitä taivaallista tuoksua, ja jos etsit iankaikkista elämää, pysyttele Jumalan sanan suojassa.

(‘Abdu’l-Bahá, persian kielestä käännetystä muistiosta)

- 5 Jumalan sanaa voidaan verrata jumalallisen kevätajan elämää antaviin tuulahduksiin. Niiden messuaminen henkisin sävelin antaa elämän henkäyksen ja suo todellisen pelastuksen. Se synnyttää puhtaasta maasta ruusutarhan ja leyhyttää sen myskintäyteisen tuoksun kaikkialle maailmaan.

(‘Abdu’l-Bahá, persian kielestä käännetystä muistiosta)

- 6 Jos lausut mitä tahansa ilmoitetuista rukouksista ja etsit apua Jumalalta kasvosi Hänen puoleensa käännettyinä ja rukoilet häntä hartaudella ja palavalla innolla, sinun tarpeisiisi vastataan.

(‘Abdu’l-Bahá, persian kielestä käännetystä muistiosta)

- 7 ... Hän, joka on uskonut heille niin suuren tehtävän maailmassa, odottaa ja odottaa kärsivällisesti, että ne, jotka työskentelevät hänen jumalallisessa viinitarhassaan, kääntävät sydämensä Kaikkivaltiaan puoleen ja etsivät sitä apua ja ohjausta, mikä yksin saa heidät täyttämään hänen jumalallisen suunnitelmansa tätä maailmaa varten.

(Shoghi Effendin 7. tammikuuta 1923 päivätyistä kirjeistä Pasadenan bahá’í-yhteisölle Kaliforniassa)

- 8 Jos luet Bahá’u’lláhin ja Abdu’l-Bahán ilmaisuja epätavallisesti ja huolella ja keskityt niihin, löydät sinulle ennen tuntemattomia totuuksia ja saat apua ymmärtää ne ongelmat, jotka ovat hämmentäneet maailman suuria ajatteliijoita.

(Shoghi Effendin käsin kirjoittama lisäys hänen puolestaan kirjoitettuun 30. tammikuuta 1925 päivätyyn kirjeeseen eräälle uskovalle).

- 9 Sen vuoksi Suojelija toivoo sinun rukoilevan ja anovan nöyrästi Kaikkivaltiaalta, että Hän antaisi sinulle enemmän armoaan, jotta sen kautta henkiset voimasi elpyisivät ja että täytyisit sillä hengellä, jonka on elähdytettävä, ravittava ja vahvistettava jokaista vilpittömää ja uskollista bahá’í-uskon seuraajaa.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 13. maaliskuuta 1934 päivätyistä kirjeistä)

- 10 Hän haluaa jälleen vakuuttaa sinulle rukoilevansa pyhissä hautapyhäköissä henkisen edistymisesi puolesta. Jumalan voima voi kokonaan muuttaa luonteemme ja tehdä meistä täysin erilaisia verrattuna siihen, mitä ennen olimme. Rukoilemalla ja hartaasti pyytämällä, olemalla kuuliaisia Bahá’u’lláhin ilmaisemille jumalallisille laeille ja Hänen uskonsa alati lisääntyvällä palvelemisella

voimme muuttaa itsemme.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 22. marraskuuta 1941 päivätyistä kirjeistä)

- 11 Kuten kaikki tiedämme, uskovien tulisi pyrkiä näyttämään sellaista esimerkkiä elämässään ja käytöksessään, että toiset tuntevat itsensä pakotetuiksi hyväksymään uskon, joka uudistaa ihmisluonteen. Valitettavasti kaikilta ei itsensä voittaminen kuitenkaan onnistu vaivattomasti ja nopeasti. Mitä jokaisen uskovan, niin vastaliittyneen kuin pitkään bahá'ína olleen, tulisi ymmärtää on se, että bahá'í-asialla on henkinen voima luoda meidät uudeksi, jos ponnistelemme antaaksemme tuon voiman vaikuttaa meihin, ja suurin apu tässä on rukous. Meidän tulee rukoilla Bahá'u'lláhia auttamaan meitä voittamaan oman luonteemme heikkoudet ja käyttää myös omaa tahdonvoimaamme itsemme hallintaan.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 27. tammikuuta 1945 päivätyistä kirjeistä)

- 12 Hän ehdottaa, että te kaikki lausutte yhdessä erityisiä rukouksia, jotta Jumala lähettäisi teille opetettavaksi vastaanottavaisia sieluja. Rukous avaa ovia, joita muutoin ei näytä voitavan avata!

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 28. kesäkuuta 1945 päivätyistä kirjeistä)

- 13 Hän ehdottaa, että rukoilisit joka päivä Bahá'u'lláhia, jotta tapaisit Hänen sanomalleen vastaanottavaisen sielun. Rukouksen voima on hyvin suuri, ja se vetää puoleensa jumalallista vahvistusta.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 30. syyskuuta 1951 päivätyistä kirjeistä)

- 14 Tämän loistavan aikakauden Kaksoisvalonlähteet ovat opettaneet meille tämän: rukous on elintärkeää sielun henkistä keskustelua Luojansa kanssa, suoraan ja ilman välittäjää. Se on henkistä ruokaa, joka pitää yllä elämän henkeä. Aamukasteen lailla se tuo raikkautta sydämeen ja puhdistaa sen itsepintaisen minän kiintymyksistä. Se on tuli, joka polttaa pois verhot, ja valo, joka johdattaa jälleennäkemisen merelle Kaikkivaltiaan yhteyteen. Sen siivillä sielu liittää Jumalan taivaissa ja pääsee lähemmäksi jumalallista todellisuutta. Sen laadusta on riippuvainen sielun rajattomien kykyjen kehittyminen ja Jumalan armon puoleensa vetäminen, mutta rukouksen pitkittäminen ei ole toivottavaa.

(Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto, Iranin bahá'ille lähetetystä 18. joulukuuta 2014 päivätyistä kirjeistä)

Yhteys Jumalaan

- 15 Lausukaatte Jumalan säkeitä aina aamuin ja illoin. Ken jättää ne lausumatta, ei ole ollut uskollinen Jumalan liitolle ja Hänen testamentillensa, ja ken kääntyy pois näistä pyhistä säkeistä tänä päivänä, on niitä, jotka halki ikuisuuden ovat kääntyneet pois Jumalasta. Peljätäkääte Jumalaa, oi Minun palvelijani, joka ikinen. Älkää ylpistelkö pyhien säkeiden paljolla lukemisella tahi hurskaiden tekojen runsaudella öin ja päivin, sillä jos ihminen lukisi yhden ainoan säkeen iloiten ja säteillen, olisi se parempi hänelle kuin lukea uuvuksissa kaikki Jumalan, Hädässä auttajan, Itseolevan pyhät kirjat. Lukekaatte pyhiä säkeitä siinä määrin, että voipumus ja alakulo eivät saa teitä valtaansa. Älkää panko sielunne kannettavaksi sitä, mikä sitä rasittaa ja sitä painaa, vaan pikemminkin sitä, mikä sitä huoventaa ja ylentää, jotta se voi kohota jumalallisten säkeiden siivin kohti Hänen ilmeisten merkkiensä sarastuspaikkaa. Tämä teitä lähentää Jumalaan, jospa vain käsittäisitte.

(Bahá'u'lláh, *Kitáb-i-Aqdas*, kpl 149)

- 16 Puhdista korvani, oi Herrani, jotta voisin kuunnella Sinulle alas lähettyjä säkeitä, ja valaise sydämeni Sinun tietosi valolla ja kirvoita kieleni, jotta se voisi mainita Sinua ja laulaa Sinun ylistystäsi. Sinun mahtisi kautta, oi Jumalani! Sieluni on omistautunut ainoastaan Sinulle eikä sydämeni etsi muuta kuin Sinua itseäsi.

(Bahá'u'lláh, *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh*, LXXXIV)

- 17 Täytä ajatuksesi aamunkoiton hetkellä muistelemalla Hänen Kauneuttaan, joka on rajoittamaton, ja etsi yhteyttä Häneen aamun sarastuksen hetkellä. Oi 'Alí! Minun muistelemiseni on parantava lääke ihmisten sieluille ja valo heidän sydämelleen.

(Bahá'u'lláh, persian kielestä käännetystä muistiosta)

- 18 Kiitän Sinua, oi Sinä, joka olet sytyttänyt tulesi minun sieluuni ja antanut Sinun valosi säteiden langeta sydämeeni, että olet opettanut palvelijoillesi kuinka mainita nimeäsi ja ilmoittanut heille miten he voivat rukoilla Sinua pyhimällä ja ylhäisimmällä kielelläsi ja kallisarvoisimmalla puheellasi. Kuka rohkenisi ilman lupaasi ilmaista mahtiasi ja suuruuttasi, ja kuka voisi ilman ohjaustasi löytää tiet sinun mielihyvääsi luomisesi kuningaskunnassa.

(Bahá'u'lláh, *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh*, CLXXVI)

- 19 Tee rukoukseni, oi Herrani, elävien vesien lähteeksi, josta voin elää niin kauan kuin Sinun herruutesi kestää, ja mainita Sinua jokaisessa maailmassa Sinun maailmoistasi.

(Bahá'u'lláh, *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh*, CLXXXIII)

- 20 Oi valon poika! Unohda kaikki paitsi Minut ja ole yhteydessä henkeeni. Tämä on Minun käskyni, ole sille kuuliainen.

(Bahá'u'lláh, *Kätketyt Sanat*, arabiankielinen osa, nro. 16)

- 21 Oi kirkkauden poika! Riennä pyhyiden polkua ja astu taivaalliseen yhteyteen kanssani. Puhdista sydämesi hengen kiillotella ja kiiruhda Korkeimman kartanoon.

(Bahá'u'lláh, *Kätketyt Sanat*, persiankielinen osa, nro. 8 – osittain uudelleen tarkistettu)

- 22 Ylistys olkoon Sinun, ylevämpi olet Sinä kuin kenenkään paitsi Sinun itsesi kuvaus, sillä ihmisen ymmärrys ei riitä soveliaasti ylistämään Sinun hyveitäsi tai käsittämään Sinun ydinolemuksesi sisintä todellisuutta. Ei ole lainkaan Sinun kirkkautesi vertaista, että Sinua kuvailisivat Sinun luotusi tai että Sinut milloinkaan tuntisi kukaan paitsi Sinä itse. Olen Sinut tuntenut, oi Jumalani sen vuoksi, että Sinä olet antanut minulle tiedon itsestäsi, sillä jos Sinä et olisi ilmaissut minulle itseäsi, en olisi Sinua tuntenut. Sen ansiosta Sinua palvon, että Sinä olet kutsunut minut tykösi, sillä ilman Sinun kutsuasi en olisi Sinua palvonut.

(The Báb, *Selections from the Writings of the Báb* (Haifa: Bahá'í World Centre, 1978), s. 203)

- 23 Jumalan muisteleminen on kuin sade ja kaste, jotka suovat kukille ja hyasinteille raikkautta ja viehkeyttä, virvoittavat niitä ja antavat niille hyvän tuoksun sekä uudistavat niiden viehätysvoiman. ”Maankin näet makaavan martaana, mutta kun lähetämme sen päälle sateen, se kohahtaa ja alkaa kasvaa ja viheriöidä erilaisia ihania kasveja.”^① Pyri siis kiittämään ja ylistämään Jumalaa öin ja päivin, jotta voisit saavuttaa äärettömän raikkauden ja kauneuden.

(‘Abdu’l-Bahá, persian kielestä käännetystä muistiosta)

- 24 Palvelijan kuuluu rukoilla Jumalaa ja etsiä Häneltä apua sekä anoa ja pyytää hartaasti Hänen tukeaan. Tällainen sopii palvelijuuden arvolle, ja Herra säätää täydellisen viisautensa mukaan mitä ikinä Hän haluaakin.

(‘Abdu’l-Bahá, arabian kielestä käännetystä muistiosta)

- 25 Ylistys olkoon Jumalan, sinun sydämesi on antautunut Jumalan muisteleamiseen, Jumalan ilosanoma on ilahduttanut sieluasi ja olet syventynyt rukoukseen. Rukoileminen on paras olotila, koska silloin

ihminen on yhteydessä Jumalaan. Rukous totisesti antaa elämää, etenkin kun se lausutaan yksin ja sellaisina aikoina kuin keskiyöllä, vapaana päivän askareista.

(‘Abdu’l-Bahá, *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2009), nro 172)

- 26 Meidän tulee pyrkiä saavuttamaan tämä tila olemalla erossa kaikista maailman asioista ja ihmisistä ja kääntymällä ainoastaan Jumalan puoleen. Ihmiseltä vaaditaan ponnistelua, jotta hän saavuttaisi tämän olotilan, mutta hänen tulee tehdä työtä sen eteen ja ponnistella sen eteen. Me voimme saavuttaa sen, kun ajatuksemme ja huolenaiheemme kohdistuvat enemmän henkisiin kuin aineellisiin asioihin. Mitä kauemmaksi etäännyimme yhdestä, sitä lähemmäksi pääsemme toista. Valinta on meidän.

Meidän henkistä käsityskykyämme ja sisäistä näkemystämme tulee avartaa niin, että voimme nähdä Jumalan hengen merkit ja jäljet kaikessa. Kaikki voi heijastaa meihin hengen valoa.

(Osittain uudelleen tarkistettu käännös erään uskovan muistiin merkitsemistä ‘Abdu’l-Bahán sanoista kirjassa J.E. Esslemont, *Bahá’u’lláh ja Uusi Aika* (Suomen Bahá’íden Kansallinen Henkinen Neuvosto, 1972), sivut 112–113)

- 27 Totisesti tiedä, että heikolle on soveliasta nöyrästi rukoilla Voimakasta ja armon anelijan kuuluu anoa loistavaa Armeliasta. Kun joku nöyrästi rukoilee Herraansa, kääntyy hänen puoleensa ja anoo antia hänen valtamerestään, niin tämä anominen tuo valoa hänen sydämeensä, valaistusta hänen näkemykseensä, elämää hänen sieluunsa ja mielen ylennystä hänen olemukseensa.

(Osittain uudelleen tarkistettu käännös erään uskovan muistiin merkitsemistä ‘Abdu’l-Bahán sanoista kirjassa J.E. Esslemont, *Bahá’u’lláh ja Uusi Aika*, sivu 93)

- 28 Ylevimmässä rukouksessa ihmiset rukoilevat ainoastaan rakkaudesta Jumalaan eikä siksi, että pelkäävät Häntä tai helvettiä tai toivovat anteliaisuutta tai taivaspaikkaa... Kun ihminen rakastuu inhimilliseen olentoon, hänen on mahdotonta olla lausumatta rakastettunsa nimeä. Kuinka paljon vaikeampaa onkaan olla mainitsematta Jumalan nimeä, kun on rakastunut Häneen... Henkinen ihminen ei löydä mielihyvää mistään muusta kuin Jumalan muisteleemisestä.

(Osittain uudelleen tarkistettu erään uskovan muistiin merkitsemistä ‘Abdu’l-Bahán sanoista kirjassa J.E. Esslemont, *Bahá’u’lláh ja Uusi Aika*, sivut 117–118)

- 29 Kääntyessämme Jumalan puoleen täydestä sydämestämme ja lausuessamme Hänen nimeään syntyy henkinen yhteys, jonka kautta meistä tulee jumalallisen vaikutuksen kanava.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 19. lokakuuta 1925 päivätystä kirjeestä)

Rukouksen henki ja muoto

- 30 Kaikkein hyväksyttävin rukous on sellainen, joka lausutaan äärimmäisen henkisesti ja säteilevästi; rukouksen pitkittäminen ei ole ollut eikä ole Jumalalle mieleistä. Mitä irrottautuneempi ja puhtaampi rukous on, sitä hyväksyttävämpi se on Jumalan läheisyydessä.

Báb, Selections from the Writings of the Báb, s. 78)

- 31 Syy oman rauhan määräämiseen hartauden harjoittamisen ajaksi on, että voisit kiinnittää kaiken huomiosi Jumalan muistamiseen, että sydämesi olisi kaikkina aikoina Hänen henkensä elävöittävä eikä Rakastetuimmastasi kuin verhon erottama. Kun ylistät Jumalaa, älköön kielesi lausuko tyhjiä sanoja samaan aikaan, kun sydämesi ei ole virittynyt kirkkauden ylhäisimpiin korkeuksiin ja yhteyden polttopisteeseen. Siten, jos kenties elät ylösnousemuksen päivänä, sydämesi kuvastin on suunnattu kohti Häntä, joka on Totuuden päivantähti, ja heti Hänen valonsa loistaessa sen kirkkaus heijastuu välittömästi sydämestäsi. Sillä Hän on kaiken hyvyyden alkulähde ja Häneen kaikki palaa. Mutta jos Hän ilmestyy ollessasi vaipuneena mietiskelyyn, ei se hyödytä sinua, ellet mainitse Hänen nimeänsä sanoin, jotka Hän itse on ilmaissut. Sillä tulevassa ilmoituksessa juuri Hän on oleva Jumalan muistelo, kun taas ne rukoukset, joita tätä nykyä lausut, on säätänyt Bayánin alkupiste. Sitä vastoin Hän, joka on loistava häikäisevä ylösnousemuksen päivänä, on sen sisäisen todellisuuden ilmaisu, joka on kätkeytyä Bayánin alkupisteeseen – ilmaisu, joka on mittaamattomasti mahtavampi kuin sitä edeltänyt ilmaisu.

(Báb, Selections from the Writings of the Báb, ss. 93–94)

- 32 Mitä tulee muihin hartausharjoituksiin kuin velvollisuusrukoukset, jos ne lauletaan yhdessä muiden kanssa ja miellyttävällä ja koskettavalla sävelmällä, se olisi erittäin sopivaa.

(‘Abdu’l-Bahá, persian kielestä käännetystä muistiosta)

- 33 Bahá’í-rukousten lausumiselle tunnusomainen yksinkertaisuus tulee säilyttää, olkoon sitten kyse velvollisuusrukouksista tai muista. Joustamattomuutta ja rituaaleja pitää ehdottomasti välttää.

(Shoghi Effendin käsin kirjoittama lisäys hänen puolestaan kirjoitettuun 30. lokakuuta 1936 päivättyyn kirjeeseen eräälle uskovalle)

- 34 Abdu'l-Bahá sanoi kerran: ”Jumalan palvojan täytyy rukoilla irrottautuneessa hengessä, täysin omasta tahdostaan luopuneena, keskittyneenä ja palavalla henkisellä innolla.... Automaattiset, muodolliset rukoukset, jotka eivät kosketa sydämen ydintä, ovat hyödyttömiä.”

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 19. lokakuuta 1925 päivätystä kirjeestä)

- 35 Mitä tulee muistioiden messuamiseen temppelissä, Shoghi Effendi haluaa tässä yhteydessä kannustaa ystäviä välttämään kaikenlaista jäykkyyttä ja yhdenmukaisuutta palvonnassa. Ei ole mitään sitä vastaan, että rukouksia lausutaan tai messutaan itämaisella kielellä, mutta ei ole myöskään mitään velvoitetta omaksua tuota rukouksen muotoa missään hartaustilaisuudessa temppelin pääsalissa. Sitä ei pidä vaatia eikä kieltää. Tärkeä aina mielessä pidettävä asia on, että paitsi tiettyjen erityisten velvollisuusrukousten yhteydessä, Bahá'u'lláh ei ole antanut meille tiukkoja ja erityisiä ohjeita koskien palvomista temppelissä tai muuallakaan. Rukous on oleellisesti yhteyttä ihmisen ja Jumalan välillä ja sellaisena se nousee kaikkien rituaalisten muotojen ja kaavojen yläpuolelle.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 15. kesäkuuta 1935 päivätystä kirjeestä)

- 36 Päivittäiset rukoukset—paitsi erityiset velvollisuusrukoukset kuten ”Namáz”^②—voidaan lausua millä tahansa tyyllillä tai tavalla minkä uskova valitsee. Tällaisten rukousten kohdalla ystäviltä ei tulisi missään olosuhteissa vaatia samanlaisuutta. Jumalan palvojan tulisi antaa täysin vapaasti rukoilla kuten hän itse haluaa.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 6. heinäkuuta 1935 päivätystä kirjeestä)

- 37 Mitä tulee henkisiin kokemuksiinne, Suojelija on ollut hyvin kiinnostunut, kun kerroit niistä hänelle. Kuitenkin hän kehottaa sinua aina mietiskelyn ja rukouksen hetkinä käyttämään ja lukemaan Bahá'u'lláhin ja Mestarin ilmaisemia sanoja.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 6. joulukuuta 1935 päivätystä kirjeestä)

- 38 Todellisen palvojan ei pitäisi rukoillessaan niinkään pyytää Jumalaa täyttämään hänen toiveensa ja halunsa, vaan paremminkin sovittaa ja saada ne mukautumaan jumalalliseen tahtoon. Vain sellaisella asenteella voi saada sisäisen rauhan ja tyytyväisyyden tunteen, minkä yksin rukouksen voima voi antaa.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 26. lokakuuta 1938 päivätystä kirjeestä)

- 39 Hänen mielestään tulisi enemmän korostaa rukouksen merkitystä ja voimaa, sekä Korkeimman nimen käyttöä, painottamatta sitä kuitenkaan liikaa. Juuri sanojen takana oleva henki on se, mikä on todella tärkeää.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 16. maaliskuuta 1946 päivätystä kirjeestä)

- 40 Päivittäiset rukoukset on jokaisen lausuttava itsekseen, mutta ei ole eroa siinä sanooko ne ääneen vai ääneti. Ei ole mitään muuta yhteisrukousta kuin rukous kuolleille. Luemme parannusrukouksia ja muita rukouksia kokoontumisissamme, mutta päivittäinen rukous on henkilökohtainen velvoite, joten se että joku toinen lukisi sen, ei ole aivan sama kuin sanoa se itse.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 31. tammikuuta 1949 päivätystä kirjeestä)

- 41 Rukouksessa piilevät voimat tulevat ilmi, jos rukouksen vaikuttimena on rakkaus Jumalaan, eikä siihen liity pelkoa tai suosion tavoittelua, ja se on vapaa pöyhkeilystä ja taikauskoisuudesta. Rukous on ilmaistava vilpittömällä ja puhtaalla sydämellä, mikä edistää pohdiskelua ja mietiskelyä, jotta päättelykyky voi valaistua sen vaikutuksista. Tällainen rukous ylittää sanojen rajoitukset ja etenee pelkkiä ääniteitä kauemmaksi. Sen sointujen suloisuuden on ilahdutettava ja ylennettävä sydäntä ja vahvistettava Jumalan sanan läpitunkevaa voimaa muuttaen maalliset taipumukset taivaallisiksi ominaisuuksiksi ja innoittaen epäitsekääseen ihmiskunnan palveluun.

(Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto, Iranin bahá'ille lähetetystä 18. joulukuuta 2014 päivätystä kirjeestä)

Mietiskelyn tehtävä

- 42 Mietiskele, mitä me olemme sinulle ilmoittanut, jotta pääsisit selvyYTEEN Jumalan, Herrasi, kaikkien maailmoiden Herran tarkoituksesta. Näihin sanoihin ovat jumalallisen viisauden salaisuudet talletetut.

(Bahá'u'lláh, *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, 79)

- 43 Bahá'u'lláh sanoo, että jokaisessa ilmiössä on merkki (Jumalalta): ymmärryksen merkki on mietiskely ja mietiskelyn merkki on hiljaisuus, koska ihmisen on mahdotonta tehdä kahta asiaa samanaikaisesti—hän ei voi sekä puhua että mietiskellä.

On itsestään selvä tosiasia, että mietiskellessään ihminen puhuu oman itsensä kanssa. Tässä mielentilassa hän asettaa tiettyjä kysymyksiä hengelleen ja henki vastaa; valo murtautuu esiin ja

todellisuus ilmaistaan.

Ei voida käyttää nimitystä ”ihminen” mistään olennosta, joka on tätä mietiskelykykyä vailla. Ilman sitä ihminen olisi pelkkä eläin, alhaisempi kuin villipedot.

Mietiskelyn avulla ihminen saavuttaa ikuisen elämän. Sen kautta hän saa Pyhän Hengen hengähdysten—hengen lahja annetaan hänelle tutkiskelussa ja mietiskelyssä.

Ihmisen henki itse saa tietoa ja vahvistuu mietiskelyn aikana. Mietiskelyn kautta ihmiselle valkenee asioita, joista hän ei tiennyt aiemmin mitään, sen kautta hän saa jumalallista innoitusta, sen kautta hän saa taivaallista ravintoa.

Mietiskely on avain arvoitusten ovien avaamiseen. Siinä tilassa ihminen abstrahoi itsensä, siinä tilassa hän vetäytyy pois kaikesta ulkoisesta, siinä subjektiivisessa mielentilassa hän upottauteen henkisen elämän valtamereen ja voi paljastaa asioiden sisimmät salaisuudet. Valaistakseni tätä esimerkillä ajatelkaa, että ihmiselle on annettu kahdenlainen näkö; kun hän käyttää sisäistä näköään, ei hänen ulkoinen näkökykynsä toimi.

Tämä mietiskelykyky vapauttaa ihmisen hänen eläimellisestä luonnostaan, saa hänet huomaamaan asioiden todellisuuden ja antaa ihmiselle yhteyden Jumalaan.

Tämä kyky tuo näkymättömältä tasolta esiin tieteet ja taiteet. Mietiskelykyvyn kautta keksinnöt tulevat mahdollisiksi, valtavan suuria hankkeita toteutetaan, sen avulla hallitukset voivat toimia kitkattomasti. Tämän kyvyn avulla ihminen voi astua itse Jumalan valtakuntaan.

Kuitenkin jotkut ajatukset ovat ihmiselle hyödyttömiä, ne ovat kuin aaltoja, jotka lainehtivat meressä ilman mitään tulosta. Mutta jos mietiskelykykyä huuhdotaan sisäisellä valolla ja sille annetaan jumalallisia ominaisuuksia, tuloksista voidaan olla varmoja.

Mietiskelykyky on kuin kuvastin: jos asetat sen maallisten objektien eteen, se heijastaa niitä. Tästä syystä, jos ihmisen henki mietiskelee maallisia asioita, on hän saava tietoa niistä.

Mutta jos käännätte henkenne kuvastimen taivasta kohden, taivaalliset tähtikuviot ja todellisuuden auringon säteet heijastuvat sydämeenne, ja saavutatte valtakunnan hyveitä.

Pitäkäämme tämän vuoksi tämä kyky oikein suunnattuna—kohdistuen se taivaalliseen aurinkoon eikä maallisiin asioihin—jotta voisimme löytää Jumalan valtakunnan salaisuudet ja käsittää Raamatun vertaukset ja hengen arvotukset.

Tulkaamme todellakin kuvastimiksi, jotka heijastavat taivaallisia todellisuuksia, ja tulkaamme niin tahrattomiksi, että voisimme heijastaa taivaan tähtiä.

(‘Abdu’l-Bahá, *Puheita Pariisissa* (Suomen Bahá’ien Kansallinen Henkinen Hallintoneuvosto 1968), ss. 206–207)

- 44 ...tietenkin bahá'ít voivat ja heidän pitäisi mietiskellä kirjoitusten merkityksiä ja ymmärtää ne perin pohjin. Tätä ei ole vastaan paneminen. Kuitenkin tietyt asiat ovat meille jo luonteensakin puolesta mysteeri, ainakin tämänhetkiselä kehitystasollamme.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 14. tammikuuta 1942 päivätystä kirjeestä)

- 45 Opetuksissa ei ole määrätty mitään tiettyjä mietiskelyn muotoja, ei sinänsä annettu suunnitelmaa sisäiselle kehitykselle. Ystäviä ei vain kannusteta, vaan jopa velvoitetaan rukoilemaan ja heidän pitäisi myös mietiskellä, mutta mietiskelyn tapa jätetään täysin yksilön päätettäväksi.

...

Mietiskellen saatu innoitus on luonteeltaan sellaista, ettei sitä voi mitata tai määritellä. Halutessaan Jumala voi herättää mieliimme asioita, joista meillä ei ollut aiempaa tietoa.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 25. tammikuuta 1943 päivätyistä kirjeistä)

- 46 Mietiskelyn avulla syvemmän tiedon ja innoituksen ovet voidaan avata. Jos joku bahá'í mietiskelee, hän on luonnollisesti yhteydessä alkulähteeseen. Jos Jumalaan uskova henkilö mietiskelee, hän virittäytyy Jumalan voimaan ja armoon, mutta emme voi sanoa, että kaikki sellaisen henkilön, joka ei tunne Bahá'u'lláhia tai ei usko Jumalaan, saama innoitus olisi pelkästään hänen omasta minästään lähtöisin. Mietiskeleminen on hyvin tärkeää, ja Suojelijan mielestä ei ole mitään syytä, miksi ystäviä ei tulisi opettaa mietiskelemään, mutta heidän tulisi varoa, ettei siihen pujahda taikauskoisia tai typeriä ajatuksia.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 19. marraskuuta 1945 päivätyistä kirjeistä)

- 47 Hän on sitä mieltä, että bahá'iden olisi viisaampaa käyttää Bahá'u'lláhin mietiskelyä varten ilmaisemia tekstejä* eikä mitään tiettyä jonkun muun suosittellemaa mietiskelyn muotoa, mutta uskovalle täytyy jättää vapaus näissä yksityiskohdissa ja heille täytyy sallia henkilökohtainen vapaus heidän etsiessään omaa tasoaan jumalyhteydessään.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 27. tammikuuta 1952 päivätyistä kirjeistä)

*Kääntäjän huomautus: Alkuperäisessä tekstissä ilmeisesti viitataan kirjaan Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh, jota ei ole vielä suomennettu.

Rukous, mietiskely ja toiminta

- 48 Siispä ponnistelkaa, että tekonne päivä päivän jälkeen olisivat kauniita rukouksia. Kääntykää Jumalan puoleen ja yrittäkää aina tehdä sitä, mikä on oikeata ja jaloa. Tehkää köyhät rikkaiksi, nostakaa langenneet, lohduttakaa murheellisia, tuokaa parannusta sairaille, rohkaiskaa pelokkaita, vapauttakaa sorretut, antakaa toivoa toivottomille, suojelkaa puutteenalaisia.

(‘Abdu’l-Bahá, *Puheita Pariisissa*, s. 90)

- 49 Oi Jumalan palvelijatar! Messua Jumalan sanoja ja pohtien niiden merkitystä muuta ne teoiksi. Minä pyydän Jumalaa saamaan sinut saavuttamaan korkean aseman elämän valtakunnassa iankaikkisesti.

(‘Abdu’l-Bahá, *Tablets of ‘Abdu’l-Bahá Abbas*, vol. 1 (Chicago: Bahá’í Publishing Society, 1909), s. 85)

- 50 Rukous ja mietiskely ovat hyvin tärkeitä tekijöitä yksilön henkisen elämän syventämisessä, mutta niiden rinnalla pitää olla toimintaa ja esimerkkinä oleminen, sillä ne ovat rukouksen ja mietiskelyn todellisia tuloksia. Molemmat ovat olennaisia.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 15. toukokuuta 1944 päivätystä kirjeestä)

- 51 Mestari sanoi, että opastusta on se, kun ovet avautuvat sen jälkeen kun olemme yrittäneet. Voimme rukoilla, pyytää että toteutamme ainoastaan Jumalan tahdon, yrittää kovasti ja sitten jos suunnitelmamme ei tunnu toimivan, olettaa, että se ei ole oikea, ainakaan sillä hetkellä.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 29. lokakuuta 1952 päivätystä kirjeestä)

- 52 Kun henkilöstä tulee bahá’í, silloin itse asiassa hengen siemen alkaa kasvaa ihmissielussa. Tätä siementä täytyy kastella Pyhän Hengen vuodatuksilla. Nämä hengen lahjat saadaan rukouksen, mietiskelyn, pyhien lausumien tutkimisen ja Jumalan asian palvelemisen kautta. Tosiasia on, että bahá’í-asian palveleminen on kuin aura, joka kyntää fyysistä maaperää, kun siemeniä kylvetään. On tarpeen, että maata muokataan, jotta sitä voidaan rikastuttaa ja siten saada aikaan siemenen voimakkaampi kasvu. Aivan samalla tavalla hengen kehitys tapahtuu muokkaamalla sydämen maaperää, jotta se jatkuvasti heijastaisi Pyhää Henkeä. Tällä tavalla ihmishenki kasvaa ja kehittyy suurin harppauksin.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 6. lokakuuta 1954 päivätystä kirjeestä)

- 53 Saadakse ohjausta ystävien tulisi kääntyä Jumalan puoleen rukoillen ja mietiskellen, tutkia bahá’í-uskon opetuksia ja sitten nousta toimimaan. Rukous ja mietiskely, kuin myös opiskelu, ilman toimintaa ovat arvottomia ja toimintaa pitää vahvistaa näillä muilla sielua vahvistavilla ja mieltä ravitsevilla toimilla.

(Shoghi Effendin puolesta Aasian Asian käsille kirjoitetusta 30. toukokuuta 1956 päivätystä kirjeestä)

- 54 Rakastettu Suojelija on yhä uudelleen ja uudelleen painottanut, että opettaakseen uskoa tehokkaasti on tutkittava Pyhää Sanaa syvällisesti, juoda sen elämää antavaa vettä ja nauttia sen loistavista opetuksista. Hänen pitäisi sitten mietiskellä sanan merkitystä ja löydettyään sen henkiset syvyydet rukoilla opastusta ja apua. Mutta rukouksen jälkeen tärkeintä on toiminta. Sen jälkeen kun on rukoillut ja mietiskellyt, on noustava opettamaan Bahá’u’lláhin asiaa luottaen täysin Hänen opastukseensa ja vahvistukseensa. Pitkäjänteisyys toiminnassa on oleellista, aivan kuten viisaus ja rohkeus ovat tarpeellisia tehokkaassa opettamisessa. Yksilön on uhrattava kaikki asiat tälle suurelle päämäärälle ja tällöin voitot saavutetaan.

(Shoghi Effendin puolesta Yhdysvaltain Asian käsille kirjoitetusta 30. toukokuuta 1956 päivätystä kirjeestä)

- 55 Opettaminen on jumalallisen vahvistuksen lähde. Ei riitä, että ahkerasti rukoilee opastusta, vaan tätä rukousta tulee seurata parhaiden toimintatapojen mietiskely ja sitten itse toiminta. Vaikka toiminta ei tuottaisi tuloksia välittömästi tai ei ehkä olisi täysin oikeanlaista, sillä ei ole niin väliä, koska rukouksiin voidaan vastata vain toiminnalla ja jos jonkun toiminta on väärää, Jumala voi käyttää tätä näyttämään mikä polku on oikea. Siksi sinun ja muiden ... Neuvoston jäsenten on noustava ja opetettava Asiaa ahkerasti. Tulette huomaamaan, että teitä opastetaan ja vahvistetaan tässä työssä.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 22. elokuuta 1957 päivätystä kirjeestä)

Velvollisuusrukoukset

- 56 Mitä tulee mainintaasi velvollisuusrukouksesta: toden totta, jokainen, joka lukee sitä täysin vilpittömästi, tulee vetämään puoleensa kaikkia luotuja olentoja ja antamaan uuden elämän olemassaolon maailmalle. Tämä palvelija rukoilee Herraansa auttamaan Hänen rakastettuun siinä mikä vapauttaa heidät tämän maailman vastoinkäymisistä, sen huolista, turhaudesta ja pimeydestä ja kaunistaa heidät sillä, mikä tulee kaikissa olosuhteissa vetämään heitä Hänen lähelleen. Hän totisesti on Kaikenomistava, Korkein.③

(Bahá’u’lláh, arabian ja persian kielestä käännetystä muistiosta)

- 57 Velvollisuusrukoukset ovat pakollisia, koska ne edistävät nöyryyttä ja alistuvaisuutta, kasvojen kääntämistä kohti Jumalaa ja Hänelle omistautumisen ilmaisemista. Sellaisen rukouksen kautta ihminen on yhteydessä Jumalaan, pyrkii pääsemään lähelle Häntä, keskustelee sydämensä todellisen rakastetun kanssa ja saavuttaa henkisiä asemia.

‘Abdu’l-Bahá, persian kielestä käännetystä muistiosta

- 58 Tietäkää, että velvollisuusrukouksen jokaisessa sanassa ja liikkeessä on viittauksia, salaisuuksia ja viisautta, joita ihminen ei kykene ymmärtämään eivätkä kirjeet ja kääröt voi sisältää.

‘Abdu’l-Bahá, arabian kielestä käännetystä muistiosta

- 59 Koskien kysymystä Munajat-rukousten④ lausumisesta, jonka Lontoon Neuvosto on pyytänyt sinua välittämään Suojelijalle: Hän toivoo minun ensiksi kiinnittävän huomionne siihen seikkaan, että Namáz- ja Munáját-rukousten välillä on perustavaa laatua oleva ero. Kun edellinen (Namáz), joka on Bahá’u’lláhin erityisesti määräämä, on pakollinen ja se täytyy lausua yksin Hänen Aqdasissa antamiensa erityisten ohjeiden mukaisesti, jälkimmäinen (Munáját) taas ei ole pakollinen eikä sen lausumiselle ole määrätty mitään tapaa. Mutta vaikka ystäville on näin annettu vapaus noudattaa omaa mieltymystään lukiessaan Munáját-rukousta heidän tulisi äärimmäisen tarkkaan pitää huolta siitä, ettei mikään heidän harjoittamansa tapa saisi liian jäykkää luonnetta ja siten kehittyisi vakiintuneeksi käytännöksi.

Tämä on seikka, joka ystävien tulisi pitää aina mielessään, jotta he eivät poikkeaisi opetusten viitoittamalta suoralta polulta.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 25. lokakuuta 1934 päivätystä kirjeestä)

- 60 ...velvollisuusrukouksilla on jo luonteensa puolesta suurempi vaikutus ja ne on varustettu suuremmalla voimalla kuin ei-pakolliset rukoukset ja sellaisena ne ovat elintärkeitä.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 4. tammikuuta 1936 päivätystä kirjeestä)

- 61 Bahá’u’lláh on todellakin määrännyt näihin rukouksiin liittyvät ohjeet kuten käsien ja kasvojen peseminen, kumartuminen alaspäin ja käsien kohottaminen, ja sellaisina uskovien pitäisi suorittaa ne kokonaan ja varmasti ja erityisesti bahá’í-nuorison, jonka harteille on laskettu päävastuu totuuden varmistamisesta ja Uskon lakien ja määräysten yhtenäisyyden säilyttämisestä.

Päivittäisiä velvollisuusrukouksia on kolme. Lyhyin niistä on vain yksi säkeistö, joka on lausuttava kerran vuorokaudessa keskipäivällä. Keskimäinen, joka alkaa sanoilla ”Jumala todistaa, että ei ole muuta Jumalaa kuin Hän”, on lausuttava kolme kertaa päivässä, aamulla, keskipäivällä ja illalla. Tähän

rukoukseen liittyy tiettyjä fyysisiä toimintoja ja liikkeitä. Pitkä rukous, joka on näistä kolmesta yksityiskohtaisin, täytyy lausua vain kerran vuorokaudessa ja mihin aikaan vain tuntuu sopivalta.

Uskova on täysin vapaa valitsemaan minkä tahansa näistä kolmesta rukouksesta, mutta on velvollinen lausumaan yhden niistä niiden erityisohjeiden mukaisesti, joita siihen mahdollisesti liittyy.

(Shoghi Effendin puolesta Yhdysvaltain ja Kanadan Kansalliselle Henkisel Neuvostolle kirjoitetusta 10. tammikuuta 1936 päivätystä kirjeestä)

- 62 Olit kysynyt velvollisuusrukousten suorittamisesta mashriqu'l-adhkáriissa. Hän kehotti minua kirjoittamaan: ”Velvollisuusrukoukset eivät ole kiellettyjä mashriqu'l-adhkáriissa, mutta ystäviä ei ole vaadittu eikä vaadita suorittamaan sitä temppelissä. Seurakuntarukous on kielletty, paitsi lausuttaessa rukousta kuolleille. Paikan osoittaminen ja olosuhteiden määrittäminen velvollisuusrukousten lausumiselle mashriqu'l-adhkáriissa ovat toissijaisia asioita, joissa tulisi kääntyä kyseisen kaupungin henkisen neuvoston puoleen.”

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 30. tammikuuta 1937 päivätystä kirjeestä)

- 63 Suojelija arvostaa erityisesti sitä seikkaa, että olet uskollisesti noudattanut Bahá'u'lláhin määräystä päivittäisten velvollisuusrukousten lausumisesta ja siten näyttänyt erittäin hyvää esimerkkiä bahá'í-nuorille. Nämä päivittäiset rukoukset on varustettu erityisellä voimalla, jota voivat riittävästi arvostaa vain ne, jotka lausuvat niitä säännöllisesti. Ystävien tulisi siksi ponnistella käyttääkseen näitä rukouksia päivittäin, olisivatpa heidän elämänsä olosuhteet ja tilanne miten erityisiä hyvänsä.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 23. helmikuuta 1939 päivätystä kirjeestä)

- 64 Viitaten kysymykseesi koskien kolmea velvollisuusrukousta: bahá'íta ei vaadita Jumalaa palvoessaan lausumaan niitä kaikkia joka päivä, mutta hänen on valittava yksi ja hänen pitää myös noudattaa tarkasti kaikkia sen lausumiseen liittyviä Bahá'u'lláhin ilmaisemia ohjeita, kuten käsien nostamista, erilaisia polvistumisia jne. Niiden, jotka eivät syystä tai toisesta voi noudattaa näitä ohjeita, erityisesti kun ovat fyysisesti kykenemättömiä noudattamaan näitä määräyksiä johtuen sairaudesta tai jostain ruumiillisesta viasta, tulisi mieluummin valita lyhyt rukous, joka on äärimmäisen yksinkertainen.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 7. joulukuuta 1939 päivätystä kirjeestä)

- 65 Hän neuvo sinua käyttämään vain lyhyttä keskipäivän velvollisuusrukousta. Siinä ei ole polvistumisia ja sitä sanoessaan Uskovan vaaditaan vain kääntävän kasvonsa Akkoon, jonne Bahá'u'lláh on haudattu. Tämä on sisäisen todellisuuden fyysinen vertauskuva, aivan kuten kasvi

kurkottautuu auringonvaloa kohti - mistä se saa elämänsä ja kasvunsa - niin mekin käännämme rukoillessamme sydämemme Jumalan Ilmaisijan, Bahá'u'lláhin, puoleen. Tämän lyhyen rukouksen aikana me käännämme kasvomme sisäisen toiminnan vertauskuvana sinne, missä Bahá'u'lláhin tomuun päällä lepää.

Bahá'u'lláh on vähentänyt kaikki rituaalit ja muodot uskossaan ehdottomaan minimiin. Ne harvat muodot, joita on—kuten kahteen pitempään päivittäiseen velvollisuusrukoukseen liittyvät—ovat vain sisäisen asenteen vertauskuvia. Niissä on viisaus ja suuri siunaus, mutta emme voi pakottaa itseämme ymmärtämään tai tuntemaan näitä asioita ja siitä syystä Hän antoi meille myös hyvin lyhyen ja yksinkertaisen rukouksen niitä varten, jotka eivät tunteneet haluavansa suorittaa kahteen muuhun rukoukseen liittyviä toimintoja.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 24. kesäkuuta 1949 päivätyistä kirjeistä)

- 66 Mitä tulee kysymyksiin pitkän velvollisuusrukouksen oikeasta käytöstä: Kaikkia bahá'í-uskon rukouksia saa lukea ja pitäisi lukea ystävien opastukseksi ja innoitukseksi. Tähän sisältyvät erityisrukoukset. Jos uskova ei fyysisesti kykene suorittamaan yhteen rukoukseen kuuluvia polvistumisia ja kuitenkin hän haluaa sanoa sen velvollisuusrukouksena, hän saa tehdä niin. Fyysisesti kykenemätön tarkoittaa todellista fyysistä kyvyttömyyttä, jonka lääkäri toteaisi todelliseksi.

(Shoghi Effendin puolesta Los Angelesin Paikalliselle Henkisellemme Neuvostolle Kaliforniassa kirjoitetusta 17. helmikuuta 1955 päivätyistä kirjeistä)

- 67 Olemme siksi päättäneet, että kaikkien uskovien on välttämätöntä syventää tietoisuuttaan niistä siunauksista, jotka yksilön ja siten myös yhteisön hartauselämää suoraan edistävät lait tuovat mukanaan. Kaikki bahá'ít tuntevat näiden lakien pääkohdat, mutta niiden merkityksen syvällisempään oivaltamiseen täytyy kuulua se, että niitä noudattaessa suoritetaan kaikki niiden jumalallisesti ilmaisut kohdat. Nämä ovat ne lait, jotka koskevat velvollisuusrukousta, paastoamista ja Kaikkein korkeimman nimen lausumista yhdeksänkymmentäviisi kertaa vuorokaudessa.

Bahá'u'lláh vakuuttaa: ”Se, joka ei tee hyviä töitä eikä harjoita palvontaa, on kuin puu, joka ei kanna hedelmää, ja teko, josta ei jää jälkeäkään. Ken kokee palvonnan pyhän hurmion, kieltäytyy vaihtamasta sellaista tekoa tai mitään Jumalan ylistystä kaikkeen siihen, mitä maailmassa on. Paastoaminen ja velvollisuusrukous ovat kuin ihmisen elämän kaksi siipeä. Siunattu on se, joka kohoo niiden avulla Jumalan, kaikkien maailmojen Herran rakkauden taivaaseen.”

(Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto, Iranin bahá'ille lähetetystä 28. joulukuuta 1999 päivätyistä kirjeistä)

Yhteisön hartaudellinen luonne

- 68 Kokoonnutkaa yhteen äärimmäisen ilon ja toveruuden hengessä ja lausukaa armollisen Herran ilmaisemia säkeitä. Näin tekemällä ovet sisäisen olemuksenne todelliseen tuntemiseen avataan ja tunnette sielulenne suodun lujuutta ja sydämenne täytetyksi säteilevällä ilolla.

(Bahá'u'lláh, arabian kielestä käännetystä muistiosta)

- 69 Olet kysynyt palvontapaikoista ja niiden perimmäisestä tarkoituksesta. Sellaisten rakennusten pystyttämisen viisaus on siinä, että määrättyllä hetkellä ihmiset tietäisivät, että on aika tavata ja aika kaikkien kokoontua yhteen ja sopusoinnussa toistensa kanssa antautua rukoukseen; ja seurauksena tästä yhteen tulemisesta ykseys ja rakkaus kasvavat ja kukoistavat ihmissydämissä.

(‘Abdu'l-Bahá, *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, nro 58)

- 70 Ylistetty olkoon Jumala, te kaksi olette ilmentäneet sanojenne totuutta teoillanne ja voittaneet Herran Jumalan siunaukset. Joka päivä aamun sarastaessa te kokoatte bahá'í-lapset yhteen ja opetatte hartauksia ja rukouksia. Tämä on erittäin kiitettävä teko ja tuo iloa lasten sydämeen – se että he joka aamu kääntävät kasvonsa kohti valtakuntaa ja mainitsevat Herraa ja ylistävät Hänen nimeänsä ja mitä suloisimmalla äänellä messuavat ja lausuvat rukouksia.

Nämä lapset ovat kuin nuoria kasveja, ja rukousten opettaminen heille on kuin antaisi sateen virrata heidän päälleen, jotta he kasvaisivat hentoina ja raikkaina, ja Jumalan rakkauden lempeät tuulahdukset puhaltaisivat heidän ylitseen saaden heidät värisemään riemusta.

(‘Abdu'l-Bahá, *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, nro 115)

- 71 Todellakin pääsyy yhteiskunnassa nykyään rehottavaan pahuuteen on henkisyiden puute. Meidän aikakautemme materialistinen kulttuuri on vienyt niin paljon ihmiskunnan energiaa ja kiinnostusta, että yleisesti ottaen ihmiset eivät enää koe välttämättömäksi nousta jokapäiväisen olemassaolonsa voimien ja olosuhteiden yläpuolelle. Ei ole riittävää kysyntää asioille, joita meidän tulisi kutsua henkiseksi erottaaksemme ne fyysisen olemassaolomme tarpeista ja vaatimuksista. Tämän vuoksi ihmiskuntaan vaikuttavan kriisin syyt ovat pohjimmiltaan henkisiä. Aikakauden henki on yleisesti ottaen uskonnoton. Ihmisen suhtautumistapa elämäänsä on liian kypsytön ja materialistinen jotta hän voisi ylentää itsensä korkeampiin hengen maailmoihin.

Juuri tätä niin surullisen sairaalloista olotilaa, johon yhteiskunta on vajonnut, uskonto pyrkii parantamaan ja muuttamaan. Sillä hengellisen uskon ydin on se mystinen tunne, joka yhdistää ihmisen Jumalaan. Tämä henkisen yhteyden tila voidaan saada aikaan ja sitä voidaan ylläpitää mietiskelyllä ja rukouksella. Ja tästä syystä Bahá'u'lláh on niin paljon korostanut palvonnan tärkeyttä. Ei riitä, että uskova pelkästään hyväksyy opetukset ja noudattaa niitä. Hänen pitäisi lisäksi kehittää

henkisyyden tunnetta, jonka hän voi saavuttaa pääasiassa rukouksen keinoin. Bahá'í-usko, kuten muutkin jumalalliset uskonnot, on täten pohjimmiltaan mystinen luonteeltaan. Sen päätavoite on yksilön ja yhteiskunnan kehittyminen henkisten hyveiden ja voimien hankkimisen kautta. Ensin on ravittava ihmisen sielua. Ja tämän henkisen ravinnon voi parhaiten antaa rukous. Lait ja laitokset voivat Bahá'u'lláhin näkemyksen mukaan tulla todella tehokkaiksi vain silloin kun sisäinen henkinen elämämme on tullut täydellisemmäksi ja muuttunut. Muutoin uskonto rappeutuu pelkäksi organisaatioksi ja siitä tulee kuollut asia.

Uskovien, erityisesti nuorten, tulisi tästä syystä täysin ymmärtää rukoilemisen välttämättömyys. Sillä rukous on ehdottoman tarpeellista heidän sisäiselle kehitykselleen ja tämä, kuten on jo todettu, on juuri Jumalan Uskonnon perusta ja tarkoitus.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 8. joulukuuta 1935 päivätyistä kirjeistä)

- 72 ... yhdyskunnan kukoistaminen etenkin paikallistasolla kysyy käyttäytymismallien merkittävää kohentamista... Se käsittää käytännön palvella Jumalaa yhdessä. Siten yhteisön henkiselle elämälle on olennaista, että ystävät säännöllisesti kokoontuvat hartauksilaisuuksiin paikallisiin bahá'í-keskuksiin siellä missä sellainen on, tai vaikka esimerkiksi uskovien koteihin.

(Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto, Ridván-sanoma maailman bahá'ille 1996)

- 73 Yksityisen hartaudenharjoituksen synnyttämää henkistä kasvua vahvistaa ystävien rakastava toveruus kaikilla paikkakunnilla, yhteisöllinen palvonta sekä bahá'í-uskon ja lähimmäisten palveleminen. Nämä jumalisen elämän yhteisölliset puolet liittyvät mashriqu'l-adhkária koskevaan lakiin, joka on Kitáb-i-Aqdasissa - - kaikille avointen, säännöllisten hartauskokousten pitäminen sekä bahá'í-yhteisöjen osallistuminen humanitaarisiin palveluhankkeisiin [ovat] ilmentymiä tästä bahá'í-elämän osasta ja askel eteenpäin Jumalan lain täytäntöönpanossa.

(Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto, Iranin bahá'ille lähetetystä 28. joulukuuta 1999 päivätyistä kirjeistä)

- 74 Tuhannet ja taas tuhannet, jotka kattavat koko ihmisperheen moninaisuuden, ovat syventyneet järjestelmällisesti opiskelemaan luovaa sanaa ympäristössä, joka on samanaikaisesti sekä vakava että mieltä ylentävä.

Heidän pyrkiessään soveltamaan näin saavuttamiaan oivalluksia käytäntöön toiminnan, pohdinnan ja neuvottelun prosessin kautta he huomaavat kykynsä palvella uskoa nousevan kokonaan uudelle tasolle. Vastatessaan jokaisen sydämen sisimpään kaipuuseen olla yhteydessä Luojaansa he toteuttavat yhteisöllistä palvontaa monenlaisissa tilanteissa ja luovat yhteyden toisiin rukouksessa, herättelevät henkistä alttiutta ja hahmottelevat elämäntapaa, jolle on tunnusomaista sen hartaudellinen luonne.

(Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto, Riḍván-sanoma maailman bahá'ille 2008)

- 75 Olemme kehottaneet bahá'ita pitämään yhteisörakentamisen ponnistuksiaan uudenlaisen mallin luomisena siitä, millainen yhteiskunta voisi olla. - - Tälle mallille on olennaista hartaustilaisuus – jumalallisen elämän yhteisöllinen puoli ja mashriqu'l-adhkárin käsitteen ulottuvuus – joka edustaa yhteisölle suurenmoista tilaisuutta ei vain palvoa Kaikkivaltiasta ja tavoitella Hänen siunauksiaan omassa elämässänne vaan myös tilaisuutta ulottaa rukouksen henkiset voimat kansalaistovereille, palauttaa heille palvonnan puhtaus, sytyttää heidän sydämessään usko Jumalan vahvistuksiin ja lujittaa heissä vähintään yhtä lailla kuin itsessännekin innokkuutta palvella omaa kansakuntaa ja ihmiskuntaa ja osoittaa rakentavaa sinnikkyyttä oikeudenmukaisuuden polulla.

Rakastetut ystävät: rukoilemiselle omistetut tilaisuudet kautta siunatun maanne, jokaisessa naapurustossa, kaupungissa, kylässä ja pienessä kylässä, ja maamiestenne yhä lisääntyvä yhteys bahá'í-rukouksiin, auttavat yhteisöänne säteilemään ykseyden valoa ihmiskunnan kokoontumisiin, suoden osuuden ponnistuksistanne uskontovereille kautta maailman. Istuttakaa siis tulevien ma shriqu'l-adhkárien siemenet kaikkien hyödyksi ja sytyttäkää lukemattomat valon majakat vihan ja epäoikeudenmukaisuuden synkkyyttä vastaan.

(Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto, Iranin bahá'ille lähetetystä 18. joulukuuta 2014 päivätyistä kirjeistä)

- 76 Suunnitelman järjestelmällinen toteuttaminen koko laajuudessaan synnyttää yhteisponnistuksen mallin, jolle ei ole tunnusomaista ainoastaan siihen sisältyvä sitoutuminen palvelemiseen vaan myös viehtyminen Jumalan palvontaan. Seuraavien viiden vuoden aikana vaadittava toiminnan muuttuminen voimaperäisemmäksi rikastaa edelleen hartaudellista elämää, joka on yhteistä seuduilla rinta rinnan palveleville ympäri maailmaa. Tämä rikastumiskehitys on edennyt jo hyvin pitkälle: voidaan esimerkiksi nähdä, kuinka hartauskokoontumisista on tullut osa yhteisöelämän ydintä. Hartauskokoukset ovat tilaisuuksia, joihin kuka tahansa sielu voi tulla, henkäistä taivaisia sulotuoksia, kokea rukouksen ihanuus, mietiskellä Luovaa sanaa, liikkua paikasta toiseen hengen siivin ja olla yhteydessä ainokaiseen Rakastettuun. Syntyy tunne toveruudesta ja yhteisestä aatteesta, varsinkin niissä henkisesti ylentävissä keskusteluissa, joita luontevasti käydään tällaisina hetkinä ja joiden kautta ”ihmissydänten kaupungit” voidaan avata. Kutsuttaessa koolle palvontatilaisuuden, jonne kaikentaustaiset aikuiset ja lapset ovat tervetulleita, mashriqu'l-adhkárin henki herää millä tahansa paikkakunnalla. Yhteisön hartaudellisen luonteen kehittymisellä on vaikutusta myös yhdeksäntoista päivän juhlaan, mikä voidaan huomata muinakin kertoina, kun ystävät kokoontuvat yhteen.

(Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto, Mannermaisen Neuvonantajalaitoksen konferenssille kirjoitetusta 29. joulukuuta 2015 päivätyistä kirjeistä)

Muita näkökohtia

Rukous ja paraneminen

- 77 Kun rukoilet hartaasti Jumalaa ja lausut ääneen ”Nimesi on parannukseni”, tarkkaa kuinka sydämesi syttyy, sielusi ilostuu Jumalan rakkauden hengestä ja mielesi viehättyy Jumalan valtakuntaan. Nämä viehtymykset lisäävät taitojasi ja kyvykkyyttäsi. Kun astiaa laajennetaan, vesi lisääntyy ja kun jano kasvaa, pilven anti sopii ihmisen makuun. Tämä on hartaan rukoilemisen salaisuus ja omien tarpeiden ilmaisemisen viisaus.

(Osittain uudelleen tarkistettu käännös erään uskovan muistiin merkitsemistä ‘Abdu’l-Bahán sanoista kirjassa J. E. Esslemont, *Bahá’u’lláh ja Uusi Aika* s. 93)

- 78 OI Jumalan palvelijatar! Rukoukset kuullaan Jumalan yleismaallisten ilmaisijoitten kautta. Kuitenkin jos toivomuksena on hankkia aineellista hyvää, jopa Jumalan ilmaisijasta välinpitämättömien ollessa kyseessä, jos he vain nöyrästi anovat ja hartaasti pyytävät Jumalan apua, niin heidänkin rukouksillaan on vaikutus.

...

OI Jumalan palvelijatar! Rukoukset, jotka on ilmaistu parannusta varten, koskevat sekä fyysistä että henkistä parannusta. Lausu siis niitä sekä sielun että ruumiin parantamiseksi. Jos paraneminen on oikein potilaalle, se varmasti suodaan, mutta joillekin paraneminen olisi vain uusien sairauksien aiheuttaja, ja siksi viisaus ei salli myöntävää vastausta rukoukseen.

OI Jumalan palvelijatar! Pyhän hengen voima parantaa sekä fyysisiä että henkisiä sairauksia.

(‘Abdu’l-Bahá, *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, nro 139)

- 79 Hengellä on vaikutus, rukouksella on henkinen vaikutus. Sen vuoksi rukoilemme: ”Oi Jumala! Paranna tämä sairas!” Ehkä Jumala vastaa. Onko sillä väliä, kuka rukoilee? Jumala vastaa jokaisen palvelijan rukoukseen, jos se on hellittämätön. Hänen armonsa on suunnaton, rajaton. Hän vastaa kaikkien palvelijoidensa rukouksiin. Hän vastaa tämän kasvin rukouksiin. Kasvi rukoilee mahdollisesti, ”Oi Jumala! Lähetä minulle sadetta!” Jumala vastaa tähän rukoukseen ja kasvi kasvaa. Jumala vastaa kaikille.

(‘Abdu’l-Bahá, *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2007), s. 345)

- 80 Viime kädessä toteutuu meille määrätty Jumalan tahto, mutta meille taataan, että rukous sairaille on tehokas ja siihen vastataan usein. Se voi viedä aikaa, mutta meillä pitää olla uskoa.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 8. marraskuuta 1931 päivätystä kirjeestä)

- 81 Hän on iloinen kuullessaan, että olet nyt täysin toipunut ja jälleen aktiivinen tärkeässä työssäsi bahá'í-asian hyväksi. Sinun ei pitäisi kuitenkaan laiminlyödä terveyttäsi vaan pitää sitä voimavarana, joka tekee palvelemisen sinulle mahdolliseksi. Se - keho - on kuin hevonen, joka kantaa persoonallisuuden ja hengen ja josta sen tähden pitäisi huolehtia hyvin, jotta se voi tehdä työnsä! Sinun pitäisi todellakin suojella hermojasi ja pakottaa itsesi käyttämään aikaa ei vain rukoukseen ja mietiskelyyn vaan myös todelliseen lepoon ja rentoutumiseen. Meidän ei tarvitse rukoilla tuntikausia ollaksemme henkisiä.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 23. marraskuuta 1947 päivätystä kirjeestä)

- 82 Suojelija on onnellinen saadessaan kuulla, että ystävien rukouksilla on ollut niin suotuista vaikutus herran paranemiseen. Rukous on tikapuut, joita pitkin sielu nousee taivaaseen. Se on yhteys henkisiin maailmoihin ja todella omistautuneesti käytettynä se tuo henkiset voimat uskovien avuksi ja tueksi tässä maailmassa.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 28. maaliskuuta 1953 päivätystä kirjeestä)

Ulkoa oppimisen tärkeys

- 83 Meidän tulisi oppia ulkoa Kätkeytyjä sanoja, noudattaa vertaansa vailla olevan Herran kehotuksia ja käyttäytyä sellaisella tavalla, joka on sopivaa ainoan tosi Jumalan kynnyksellä palvelemiseen.

(‘Abdu’l-Bahá, persian kielestä käännetystä muistiosta)

- 84 Kun sydämenne on viehättyneet ainoasta tosi Jumalasta, te omaksutte jumalallista tietoa, kiinnitätte huomionne todisteisiin ja todistuksiin ja painatte mieleenne ilosanomaa Kaikkiarmeliaimman kauneuden Ilmaisijasta, kuten pyhissä kirjoituksissa on mainittu. Silloin näette kuinka ihmeellisiä ovat Hänen vahvistuksensa ja kuinka suopea on Hänen apunsa.

(‘Abdu’l-Bahá, persian kielestä käännetystä muistiosta)

- 85 Suojelija oli todella iloinen huomattessaan, että olet jo aloittanut lukemaan joitakin bahá'í-kirjoja, ja hän neuvoa sinua erityisesti pyrkimään painamaan mieleesi tiettyjä kohtia Bahá'u'lláhin

kirjoituksista ja erityisesti joitakin Hänen rukouksiaan. Tämä harjoittelu olisi sinulle epäilemättä valtavan suureksi avuksi opiskellessasi bahá'í-asiaa myöhemmin ja myös huomattavasti syventäisi ja rikastuttaisi omaa henkistä elämääsi tällä hetkellä.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 10. huhtikuuta 1939 päivätystä kirjeestä)

Hartautemme kohde

- 86 Rukoillessamme olisi parempi kääntää ajatukset Ilmaisijaan, koska hän edelleen antaa meille mahdollisuuden olla yhteydessä Kaikkivaltiaaseen. Voimme kuitenkin rukoilla suoraan itse Jumalaa.

(Shoghi Effendin puolesta Intian ja Burman Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle kirjoitetusta 27. huhtikuuta 1937 päivätystä kirjeestä)

- 87 Olet kysynyt menevätkö rukouksemme edemmäs kuin Bahá'u'lláh: se riippuu kokonaan siitä, rukoilemmeko suoraan Häntä vai Hänen kauttaan Jumalaa. Saamme tehdä molempia ja voimme myös rukoilla suoraan Jumalaa, mutta rukouksemme olisivat varmasti vaikuttavampia ja valaisevampia, jos ne on osoitettu Hänelle Bahá'u'lláhin, Hänen Ilmaisijansa, kautta.

Lausuessamme rukouksia emme kuitenkaan voi missään olosuhteissa käyttää Bahá'u'lláhin nimeä siinä, missä on käytetty sanaa "Jumala". Se olisi käytännössä samaa kuin jumalanpilkka.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 14. lokakuuta 1937 päivätystä kirjeestä)

- 88 Viitaten kysymykseesi: emme saa olla joustamattomia rukoilemisen suhteen, sillä ei ole mitään säännöstöjä sitä säätelemään. Pääasia on, että aloittaessamme ymmärrämme oikein käsitteet Jumala, Ilmaisija, Mestari, Suojelija - voimme ajatuksissamme kääntyä heistä kenen tahansa puoleen rukoillessamme. Esimerkiksi voit pyytää jotain Bahá'u'lláhilta tai ajatellen Häntä pyytää sitä Jumalalta. Sama pätee Mestariin ja Suojelijaan. Voit ajatuksissasi kääntyä heistä kenen tahansa puoleen ja pyytää heitä välittämään rukouksesi tai rukoilla suoraan Jumalaa. Niin kauan kun ei sekoita keskenään heidän asemaansa ja tee kaikista samanarvoisia, ei ole paljon väliä, miten ajatuksensa suuntaa.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 24. heinäkuuta 1946 päivätystä kirjeestä)

- 89 Jos sinusta tuntuu tarpeelliselta kuvitella mielessäsi joku henkilö kun rukoilet, ajattele Mestaria. Hänen kauttaan voit puhua Bahá'u'lláhille. Yritä vähitellen ajatella Jumalan Ilmaisijan ominaisuuksia ja sillä tavalla mielikuva Hänestä häipyä, sillä keho ei kuitenkaan ole tärkeintä, vaan Hänen henkensä ja se on oleellinen, ikuinen elementti.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 31. tammikuuta 1949 päivätystä kirjeestä)

- 90 ... Jumalan henki tavoittaa meidät Ilmaisijoiden sielun kautta. Meidän täytyy oppia olemaan yhteydessä Heidän sielujensa kanssa ja juuri tätä marttyyrit näyttävät tehneen, ja juuri tämä toi heille sellaista hurmioitunutta iloa, ettei elämä merkinnyt mitään. Tämä on todellista mystiikkaa ja elämän salainen, sisäinen merkitys, mistä ihmiskunta on nykyään ajautunut niin etäälle.

(Shoghi Effendin puolesta Manchesterin (Englanti) Paikalliselle Henkiselle Neuvostolle kirjoitetusta 28. heinäkuuta 1950 päivätystä kirjeestä)

- 91 Mitä tulee kysymykseesi: Bahá'u'lláh ei tietenkään ole Jumala eikä Luoja, mutta Hänen kauttaan voimme tuntea Jumalan ja jumalallisen välittäjän aseman takia Hän (tai muut profeetat) on tavallaan kaikki mitä me voimme koskaan tietää tästä Iättömästä Olemuksesta, joka on Jumala. Sen vuoksi kohdistamme rukouksemme ja ajatuksemme Häneen tai Hänen kauttaan siihen Iättömään Olemukseen, joka on hänen takanaan ja yläpuolellaan.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 4. kesäkuuta 1951 päivätystä kirjeestä)

- 92 Meidän ei tule rukoilla Suojelijaa kuten Jumalaa. Meillä tulee olla oikea käsitys kunkin henkilön asemasta, kenen tahansa puoleen käännyimme rukoillessamme: Bahá'u'lláh Jumalan ylimpänä Ilmaisijana, Mestari täydellisenä ihmisenä ja Liiton keskuksena, Suojelija sellaisena kuin hänen tehtävänsä on määritelty Mestarin testamentissa. Ystävien tarvitsee vain lukea kirjoituksia - kaikki vastaukset ovat niissä. Meillä ei tässä uskossa ole pappeja tulkitsemaan tekstejä ja vastaamaan puolestamme.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 23. huhtikuuta 1957 päivätystä kirjeestä)

Lisää otteita kirjoituksista

- 93 Lue hänet sitten niihin, oi Jumalani, jotka eivät ole antaneet minkään estää heitä näkemästä Sinun kauneuttasi tai mietiskelemästä Sinun ikuisten aikaansaannostesi ihmeellisiä todisteita, jottei hän olisi läheisessä yhteydessä kehenkään muuhun kuin Sinuun eikä kääntyisi kenenkään muun kuin Sinun puoleesi eikä löytäisi kaikesta, minkä Sinä olet luonut maan ja taivaan kuningaskunnissa mitään muuta kuin Sinun ihmeellisen kauneutesi ja Sinun kasvojesi kirkkauden paljastumisen, ja olisi niin upottautuneena Sinun kaikkivoittavan kaitselmuksesi hyökyviin valtameriin ja Sinun pyhän ykseytesi kuohuviin meriin, että hän unohtaisi kaiken muun maininnan paitsi maininnan Sinun ylimaallisesta ykseydestäsi ja karkottaisi sielustaan kaikkien ilkeiden vihjailujen jäljet, oi Sinä, jonka käsissä ovat kaikkien nimien ja ominaisuuksien kuningaskunnat.

(Bahá'u'lláh, *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh*, CLXXXIV)

- 94 Opettakaa lapsianne niin, että he huolellisesti lukisivat jumalallisia säkeitä jokaisena aamuna ja iltana. Jumala on määrännyt jokaisen isän kouluttamaan lapsiansa, sekä poikia että tyttöjä, tieteissä ja moraalissa, taidoissa ja ammateissa.

(Bahá'u'lláh, arabian kielestä käännetystä muistiosta)

- 95 Palvo Jumalaa siten, että vaikka palvomisesi johtaisi sinut tuleen, palvonnassasi ei tapahtuisi mitään muutosta; samoin, jos palkkionasi olisi paratiisi. Ainoastaan tällainen palvominen on sopivaa ainoalle todelliselle Jumalalle. Jos palvoisit Häntä pelosta, se olisi sopimatonta Hänen läsnäolonsa pyhitetyssä esikartanossa, eikä sitä voitaisi pitää Hänen olemuksensa ykseydelle omistettuna tekona. Jos taas katseesi olisi kiinnittynyt paratiisiin ja palvoisit Jumalaa vaalien tällaista toivetta, tekisit Jumalan luomuksesta Hänen kumppaninsa, siitakin huolimatta, että ihmiset halajavat paratiisia.

(Báb, *Selections from the Writings of the Báb*, ss. 77–78)

- 96 On sopivaa, että palvelijan tulisi jokaisen rukouksen jälkeen pyytää Jumalalta armoa ja anteeksiantoa vanhemmilleen. Sen johdosta kohotetaan Jumalan kutsu: ”Tuhatkertaisesti se, mitä olet pyytänyt vanhemillesi, on oleva palkkiosi!” Siunattu on se, joka muistaa vanhempiaan ollessaan yhteydessä Jumalaan. Ei ole totisesti muuta Jumalaa kuin Hän, Mahtava, Ylen rakastettu.

(Báb, *Selections from the Writings of the Báb*, s. 94)

- 97 Oi Herra! Tässä suurimmassa uskontojärjestelmässä Sinä hyväksyt lasten esirukouksen vanhempiensa puolesta. Tämä on yksi tämän uskontojärjestelmän erityisistä ikuisista lahjoista. Siksi, oi Sinä armollinen Herra, hyväksy tämän palvelijasi pyyntö Sinun ainoutesi kynnyksellä ja upota hänen isänsä armosi valtamereen, koska tämä poika on noussut palvelemaan Sinua ja ponnistelee kaikkina aikoina rakkautesi polulla. Totisesti, Sinä olet Antaja, Anteeksiantaja ja Hyvä!

(‘Abdu’l-Bahá, teoksessa *Bahá’í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2002) s. 63)

- 98 Sinä olet kysynyt aineellisista keinoista ja rukouksesta. Rukous on kuin henki ja aineelliset keinot ovat kuin ihmisen käsi. Henki toimii käden toiminnan kautta. Vaikka ainoa todellinen Jumala on Kaiken antaja, maa on keino, jolla hän suo elatuksen. ”Ja taivaassa on elatuksenne” 5, mutta kun elatus on määrätty, se tulee saataville oli keino sitten mikä tahansa. FN Qur’án 51:22. Kun ihminen kieltäytyy käyttämästä aineellisia keinoja, hän on kuin janoinen, joka yrittää sammuttaa janonsa muilla keinoilla

kuin vedellä tai muilla nesteillä. Kaikkivaltias Herra on veden antaja ja sen tekijä ja on säätänyt, että sitä käytetään ihmisen janoon sammuttamiseen, mutta sen käyttö riippuu Hänen tahdostaan. Jos se ei ole Hänen tahtonsa mukaista, ihmistä kiusaa jano, jota valtameretkään eivät voi sammuttaa.

(‘Abdu’l-Bahá, persian kielestä käännetystä muistiosta)

- 99 Viitaten kysymykseenne koskien intuition merkitystä opastuksen lähteenä yksilölle: ehdoton usko intuitiivisiin voimiimme ei ole viisasta, mutta päivittäisen rukouksen ja jatkuvan ponnistelun kautta voi löytää Jumalan tahdon intuitiivisesti, vaikkakaan ei aina eikä täysin. Yksilö ei voi kuitenkaan missään olosuhteissa olla täysin varma siitä, että hän tunnistaa Jumalan tahdon käyttämällä omaa intuitiotaan. Usein käy niin, että intuition käytöstä on seurauksena totuuden täydellinen vääristyminen ja siten siitä tulee paremminkin erehdyksen kuin opastuksen lähde.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 29. lokakuuta 1938 päivätyistä kirjeistä)

- 100 ... Suojelija on sitä mieltä, että olisi parempi, jos bahá’í-lasten äidit tai neuvostonne mahdollisesti tätä tehtävää varten nimeämä komitea valitsisi otteita Pyhistä Kirjoituksista käytettäväksi lapsen kanssa, mieluummin kuin jotain keksittyä. Tietysti rukous voi olla puhtaasti spontaani, mutta monet luonteeltaan hartaudellisissa bahá’í-kirjoituksissa yhdistetyt virkkeet ja ajatukset on helppo tajuta, ja ilmoitetulle sanalle on suotu oma voimansa.

(Shoghi Effendin puolesta Brittein saarten Kansalliselle Henkisellem Neuvostolle kirjoitetusta 8. elokuuta 1942 päivätyistä kirjeistä)

- 101 On hyvin suuri tarve sille, että todellinen henkinen tietoisuus läpäisee ihmisen elämän ja motivoi sitä kaikkialla maailmassa, sekä bahá’í-uskon piirissä että sen ulkopuolella. Mikään hallinnollisten menettelyjen määrä tai sääntöjen noudattaminen ei voi korvata tätä sielun ominaisuutta, tätä henkisyttä, mikä on ihmisen sisin olemus.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 25. huhtikuuta 1945 päivätyistä kirjeistä)

- 102 ... koska bahá’í-asia sulkee piiriinsä kaikkien rotujen ja uskontojen jäseniä, meidän tulee varoa tuomasta siihen entisten uskomusten tapoja. Bahá’u’lláh on antanut meille velvollisuusrukoukset sekä rukouksia lausuttavaksi ennen nukkumaanmenoa, matkustaville jne. Kun kerran Hän on jo antanut meille niin monta rukousta niin moniin tilanteisiin, meidän ei tule ottaa käyttöön uutta valikoimaa rukouksia, jota Hän ei ole erikseen maininnut.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 27. syyskuuta 1947 päivätyistä kirjeistä)

- 103 Hän ehdottaa, että tavallisen opetustyönne lisäksi siellä huolehditte erityisesti siitä, että rukoillette palavasti ei vain yleisesti ottaen menestyksen puolesta, vaan että Jumala lähettäisi luoksenne ne sielut, jotka ovat valmiita. Kaikissa kaupungeissa on sellaisia sieluja, mutta heidän löytämisensä ja oikeanlaisen yhteyden ottaminen ei ole helppoa.

(Shoghi Effendin puolesta Punta Arenasin (Chile) Paikalliselle Henkisel Neuvostolle kirjoitetusta 18. maaliskuuta 1950 päiväystä kirjeestä)

- 104 Viitaten kysymykseesi rukouksesta ja siitä, että jotkut ongelmistamme eivät ratkea rukoilemalla, meidän täytyy aina ymmärtää, että elämä tuo meille monia tilanteita, joista jotkut ovat Jumalan lähettämiä testejä harjoittamaan luonnettamme, jotkut ovat satunnaisia, koska elämme luonnon maailmassa ja olemme alttiina satunnaiselle kuolemalle, sairaudelle yms. ja joista jotkut aiheutamme itse hullutuksillamme, itsekkyydellämme tai jollain muulla inhimillisellä heikkoudella.

Ei ole oikein sanoa, että Jumala ei ole vastannut rukoukseemme tai että emme rukoilleet Häntä tavalla, jolla saisimme suotuisan vastauksen, kun rakastettu henkilö kuolee tai ei parane sairaudesta, tai ongelma ei ratkea. Ehkä se, mitä rukoilimme, ei ollut Jumalan tahto tai se oli sattuman seurausta ja sai aikaan peruuttamattoman lopputuloksen, kuten kuoleman tai sairauden tai konkurssin jne.

Kuten sanotkin, joskus bahá'ít uskovat, että he toteuttavat Jumalan tahtoa ja kuitenkin näemme, että tulokset ovat hyvin huonoja. Sen vuoksi meidän täytyykin olettaa, että he tuudittautuivat uskomaan päätöksensä ja toimintatapansa olleen Jumalan tahdon mukaista. Se mitä tämä kaikki tarkoittaa on, että meidän pitäisi rukoilla Jumalaa, mutta aina sillä varauksella, että asetamme Hänen tahtonsa omamme edelle. Meidän pitäisi myös elää Hänen opetustensa mukaisesti, sillä mitä enemmän teemme niin, sitä enemmän olemme esimerkillisiä uskovia ja sitä varmempia tulemme olemaan siitä, että saamme suuremman määrän Hänen opastustaan.

(Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 18. maaliskuuta 1951 päiväystä kirjeestä)

- 105 Suojelija rukoilee sielumme elävöittämisen, jumalallisten salaisuuksien paljastamisen ja Pyhän Hengen siunausten puolesta. Juuri Pyhä Henki antaa uuden elämän ja sitä voidaan nykyään löytää Bahá'u'lláhin kirjoituksissa erittäin runsaasti. Hänen sanansa ja opetuksensa ovat elämän vesi ja henkisen kasvun ravintoa. Siitä syystä teidän tulisi tutkia sanaa huolellisesti, mietiskellä sen tärkeyttä ja kun sen henki on koskettanut teitä, liittää mielenne ja sydämenne sen ilmapiiriin. Sitten tie käy selväksi ja ovet avautuvat.

(Shoghi Effendin puolesta Columbuksen bahá'í-opintoryhmälle Ohiossa kirjoitetusta 11. kesäkuuta 1956 päiväystä kirjeestä)

Loppuviitteet

1. Qur'án 22:5
2. Persian kielen sana "Namáz" tarkoittaa päivittäisiä velvollisuusrukouksia.
3. Tämä muistio ilmaistiin Bahá'u'lláhin sihteeri Mirzá Áqa Ján'in, arvonimeltään Khádimu'llah (Jumalan palvelija), nimellä. Kunnioituksesta Bahá'u'lláhia kohtaan bahá'ílla oli tapana kirjoittaa mieluummin Mirzá Áqa Jánille kuin suoraan Hänelle. Vastauskirje laadittiin yleensä niin, että Mirzá Áqá Ján ikään kuin siteeraisi Bahá'u'lláhin sanoja, vaikka todellisuudessa se oli kokonaan Bahá'u'lláhin sanelema. Kaikki tällaisen muistion osat, jopa ne, jotka ovat näennäisesti Mirzá Áqá Jánin omaa tekstiä, ovat Bahá'u'lláhin ilmaisemaa pyhää kirjoitusta.
4. Persian kielen sana Munáját tarkoittaa rukousta.